

קא מדברט - את מהנהגת: שיכבדת - השקיות: עלי ושלכם של
 כול - כולו שלמדתו אני ושלמדתם אחם על ידה הוא: שקל מנה -
 כל זמן כולו בא להלחם: איסוד - בזאות מבינה: לא מר איסקין
 ולא מר איסקין: לא כלל סעודתו לא הכפודים שמפסקין בה אכילה
 להשעטת סעודה אחרונה של ערב מ' תורה אור

קא מדברת אלמנות חיים אמרה ליה א'
לדודי ציית יתיב תרי סרי שני אחריני אמר
ברשות קא עבידנא הדר אויל ויתבי תרי סרי
שני אחריני בבי רב כי אתא אייתי בהדיה
עשרין וארבעה אלפי תלמודי שמעה דביתיה
ותת קא נפקא לאפיה אמרו לה שיבכתא
שאייל מאי לבוש ואיכסאי אמרה להו יודע
צדיק נפש בהמתו כי מטיא לגביה נפלה על
אפה קא מנשקא ליה לכרעיה תו קא מרחפי
לה שמעיה אמר להו שבקוה שרי ושלכם
שלה הוא שמע אבות דאתא גברא רבה
למתא אמר אייל לגביה אפשר דמפר נדראי
אתא לגביה א"ל אדעתא דגברא רבה מי
דרת א"ל אפילו פרק אחד ואפי' הלכה אחת
אמר ליה אנא תוא נפל על אפיה ונשקה על
רעיה ויהיב ליה פלגא ממניה ברתיה דר"ע
נבדא ליה לבן עזאי הכי והיינו דאמרי אינשי
יחולא בתר רחילא אולא כעובדי אמה כך
עובדי ברתא רב יוסף בריה דרבא שדריה
נבדתי לבי רב לקמיה דרב יוסף פסקו ליה
שית שני כי תהי תלת שני מטא מועלי וזמא
כפפורי אמר אייל ואיחזוניה לאינוני גרתי

שמע אבדו שְׁקַל מִנָּה וּנְפֵק לֵאפִיָּה אִמֶּר לֵיהּ *וְיִנְתֵּךְ נֹכֶרֶת אִיכָּא דִּאֲמַרֵּי אִמֶּר לֵיהּ יִנְתֵּךְ נֹכֶרֶת אִימֹרֵךְ דֵּא מִר אִיפְסִיק וְלֵא מִר אִיפְסִיק : **מִתְנִי** הַמּוֹרֶדֶת עַל בַּעֲלָהּ פּוֹחֲתִין לָהּ מִכְתוּבָתָהּ *שְׁבַעֲהָ דִּינָרִין בְּשֶׁבֶת ר' יְהוּדָה אִימֶר שְׁבַעֲהָ טַרְפֵּיקִין עַד מָתִי הוּא פּוֹחֵת עַד כִּנְגַד כְּתוּבָתָהּ ר' יוֹסִי אִמֶּר לְעוֹלָם הוּא פּוֹחֵת *וְהוֹלֵךְ עַד שֶׁאֵם תְּפוֹל לָהּ יִרְוּשָׁה מִמֶּקוֹם אֶחָד גּוֹבֵה חִימְנָה וְכֵן הַמּוֹרֵד עַל אִשְׁתּוֹ *מִסִּיפִין עַל כְּתוּבָתָהּ שְׁלֹשָׁה דִּינָרִין בְּשֶׁבֶת ר' יְהוּדָה אִימֶר שְׁלֹשָׁה טַרְפֵּיקִין : **גַּמ'** מוֹרֶדֶת מִמָּאִי רַב הוּנָא אִמֶּר בְּתַשְׁמִישׁ הַמַּמָּה ר' יוֹסִי בְּרַבִּי הֵינָא אִמֶּר מִמְּלֹאכָה תֵּנִן וְכֵן הַמּוֹרֵד עַל אִשְׁתּוֹ בְּשִׁלְמָא לִמְדֵּי מַתְשֵׁמִישׁ לְחַיִּי אֵלָּא לִמָּאן דִּאֲמֶר מִמְּלֹאכָה מִי מְשׁוּעָבֵד לָהּ אִין בְּאוּמֶר אִינִי וְן וְאִינוּ מִפְּרַנְס *וְהָאִמֶּר רַב הָאִמֶּר אִינִי וְן וְאִינוּ מִפְּרַנְס יוֹצֵא וְיֵתֵן כְּתוּבָה וְלֹאן לְאִמְלוּכֵי בֵּיתָהּ בַּעֲי : מִתְנִי *אֶחָת לִי אֶרֶוּסָה וְנִשְׁוָאָה וְאִפִּי גֵדָה וְאִפִּילוּ חוֹלָה *וְאִפִּי שׁוֹמֵרֶת יֵבֶם (בְּשִׁלְמָא לִמָּאן דִּאֲמֶר מִמְּלֹאכָה שְׁפִיר אֵלָּא לִמָּאן דִּאֲמֶר מַתְשֵׁמִישׁ גֵּדָה בֵּית תְּשֻׁמִּישׁ הִיא אִמֶּר לֵךְ *אִינוּ דוּמָה מִי שִׁישׁ לוֹ פֶּת בְּסָלוּ לְמִי שֶׁאִין לוֹ אִיכָּא דִּאֲמַר) בְּשִׁלְמָא לִמָּאן דִּאֲמֶר מַתְשֵׁמִישׁ *הִיוּן דִּקְתָּנִי חוֹלָה אֵלָּא

אדערנא
דגברא רבה מי נדרת ווא"ת והלא חסור לפתוח צטול
דאמרינן צמדריס צפ' ר' אליעזר (דף סד.) כייל אחר
קונס שאינו נהנה לפלוני ונעשה סופר כו' וי"ל דהכל לא חשיב גולד
כיון שהכל לכו רב דרדך הוא צטול ללמוד צנענה אדם גבול או רבין

במקום דלתה נדרו בדבר שפירם בשפה
 שמדר על דעק אס לא יעשה סופר
 בדענין זה אל הוא נולד כדמין בפרק
 דבי אליעזר (ע"פ ס"ה) קונס שאני
 נטאח את פלוגת שאביה רע אמרו לו
 ר' זושא ר' עשה נטאבה ב'ו' תפירי בנמ'
 נמח נולד הוא ור"ה עשה נטאבה ומשני
 אמר רב הונא נעשה כחולה נדרו
 בדבר רבי יוחנן דמשני התם בענין
 אחר לאו משום דפליג אהורא נדרו
 בדבר אלא דלא כשיב ליה כחולה
 נדרו בדבר: **בריתא** דר' עקיבא
 נבדא ליה לבן עזאי סי' ו' אל ואל
 ע' קמח דסומה (ד' ד') פריך ואל
 יוחנן בן עזאי דלא כשיב ולהורא
 נשנא דמשני כשיב ופירש אתי שפיר
 כ' לומר דמשני' דקמח הכא נבדא
 כ' בן עזאי מ"ל לא כהא אלא

אֲחֵרוֹסִין: **פּוֹדֵתִי** לֵה ו' דִּירָנִי: וְיִרְשׁוּלָמִי מִפָּרֶשׁ כִּנְגֹד שִׁבְעַת מַלְאָכֹת הַהֶשֶׁכָּה עוֹשֶׂה לְבַעֲלָהּ וְגִבִּי הַמִּזְרֹד מוֹסִיפִין שְׁלֹשָׁה דִּירָנִי מִפָּרֶשׁ כִּנְגֹד הַהֶשֶׁכָּה כְּסוּתָהּ וְעִנְיָתָהּ וְהֵשֶׁם שְׁלָמוֹ (י) הֵן כֹּסֶד כֵּן דְּהֵא כֵּן בְּמִלָּה הֵן בֵּין מוֹרֵד לְמוֹרֵד וְעַתָּה מִפָּרֶשׁ עֲמָלָה דְּחִירָנָה: **רַב** הוֹעֵל אֲמֵר מִתְשַׁמֵּשׁ: כֵּל מִמְלָכָה לֹא הוּא מוֹרֵדִת דְּרַב גָּמַל לְעַמּוּהָ דְּחִמְרָא לְעִיל (דף נה:): וְהֵלֵךְ אֲשֶׁה דְּחִמְרָא לְבַעֲלָהּ וְאִינִי מוֹרֵדִת דְּרַבִּי עוֹשֶׂה וְר' יוֹסִי בֶר חִינְיָה בֶר חִינִי עָלֵי וְיִבְלֵא לְמִימֵר דְּקִסְבָּר כִּרְבִּי גָמַל דְּחִמְרָא שִׁיבֹחָה אֲשֶׁה דְּקִסְבָּר עֲלֵהָ בִּו' וְמוֹרֵדִת מִמְלָכָה חִינִי גָמַל דְּהוּם וְהִלְכֵת הַמָּסָה וְהִרְחֵלָתָה וְרַגְלֵי וְהִסְתַּכְּרָה דְּחִינָה יְלֵוֹ אֲחֵרוֹסִין חִינִי עִנְיָתָה וְאִינִי עוֹשֶׂה יְלֵוֹ הַרְוֵה אֲשִׁיבֶכָה בְּקִדְרָה דְּחִינָה דְּלִינִי גִרְלָה שִׁתָּה מִלְּמִלָּה לֵאלֹל מִלְּאָכֹת הַמְּפֹרָשׁוֹת בְּמִתָּה' עוֹד אֲמָר בְּסִמְךָ חוּלָה בֵּת מִלְּאָכָה וְחוּתָן חוּלָהתָן אֲפִילוֹ חוּלָה יְבוּלָה וְחוּת דְּחִינָה חוּלָה כֵּל כָּךְ כִּיּוֹן אֲשִׁיבֹלָה (י) חֲשִׁיבֵי וְאִי לֹא חֲשִׁיבֵי:

החמה חזי' עיונות וחזי' עושה לא משקעת עמלה חלל מעשיית זמר שהוא עיקר מעשה ידיה' אבל שאר מלאכות כגון טוחנת ואופה כו' עבדא ד"מ שפיר סבר כרוב הווא וכן שמע קלת דקרי לשל (דף עט.) מעשה ידיה מידי דקייץ ובשאר מלאכות כגון טוחנת ואופה כו' שפיר עבדא דקייץ לא חין גרמא חלל כי אמרה חזי' עיונות וחזי' עושה פטורה מכל' מלאכות וכו' עבדא שאר מלאכות פוחתין לה מעשיית בזמך בדתין במהותיהן (לקמן סדו.) חלל היתה מניקת פוחתין לה ממעשה ידיה' ונראה שהוא הדין טוחנת ואופה והא דנקט מניקת משום דחזיירי במשרה אותה על ידי שלם דלואה יכולה לעשות לו מלאכה חלל כיון דלואה עמו בצית ומיור' יש לדחות לדחיא למימר דדווקא נקט וניקא משום דטורח ממעט חלב פוחתין לה ממעשה ידיה' אבל מכל מקום נראה דכי אמרה חזי' עיונות וחזי' עושה פטורה מכל המלאכות ואם תעשה לו מלאכות אחרות אם כן לעולם לא תעשה לעמלה ובחיל' הוא עיונות חלל הוא אמר מלאכה אחת' פוחתין לה מכתובתה ונקט "פירא וליחיב' דהא יכל לטובה למעשה ידיה' לריש לקיש וי"ל כיון דלואה רוצה לעשות חלל ע"י כפייה חשיבא פטורה ופוחתין דלון ודס דר עס נחש בכפייה אחת: **באומר** חזי' ון וחזי' מפרנס' . מכאן מוכיח רבינו אליהו שחייב אדם להסביר עצמו ללמד הטיעוק לו' עשות מלאכה אחרת כדי לזון את אשתו דאם לא כן מה ענין זה אצל מורד ממלכתה ומיור' בקונטרס פירש משום דזן ומפרנס הוא כנגד ולאש של אשה ועוד כדאמרינן מדרשתינן בכזובה ולא אפלח כו' ומיור' גם זה יש לדחות כמו שמפרש ר"מ להלפת היינו עבדות הקרקע ירוש' אחרים ואנכס ואעורר את השרה וכו' המורה לזמן אבל להסביר עצמו אינו חייב: **באומר** חזי' ון וחזי' מפרנס' . חלל ויתן כזובה : משמאל דפליג עליה דרב בסוף המזיק (לקמן דף עט.) דקאמר דעו כשופין וכו' והואיל' להוציא לזון לא חלל מפרך דלדידיה זי' שפיר דלע"פ כשופין אותו לגרשה מיד מה שייך תוספת ואם תאמר למאן דאמר מתשמיש נמי חלל' חזי' חזי' דעל כרחי' ז' בכפייה אחת אבל לרב כשופין אותו לגרשה מיד מה שייך תוספת ואם תאמר למאן דאמר מתשמיש נמי חלל' חזי' חזי' דעל כרחי' מורד מתשמיש נמי טפין להוציא דלמו לעולם ויחיפו על כזובהה ותתענן כל ימיה ויש לומר דהוא מלי' למימר ולעומד:

אלה

צִדָּה ג' מִי"ו שֶׁם הַלֵּכָה
י"ב קוֹר שֶׁ"פ שֶׁם
סְעִיף ב' :

צ"ח ד' מ"ו' וסמג שם
ומ"ו' פ"ב מהל' יבום
חלוצה הלכה י' סמג עשין
ח' עוש"ע שם וס' קהה
סעיף ח' :

הגהות הב"ח

(ח) תד"ח פותחין בו' -
כ"ב ותימה דכ"ה ה"י ש"ס
שלט אינו אלא במורדת
מתשמים ובירושלמי לא
קאמר אלא למורדת
ממלכא :

ס"ח והולך שמה [ודע
דגירסת תוספות דלעיל
גד: ד"ה למורדת כו'
לעולם פוחת והולך שם
מפלה לה ירמיה כו']

תוספות רי"ד

[illegible][illegible]